

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 21.12.2005
KOM(2005) 673 endelig

2005/0272 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om overvågning af og kontrol med overførsel af radioaktivt affald og brugt brændsel

(forelagt af Kommissionen)

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BEGRUNDELSE FOR FORSLAGET

Revisionen af direktiv 92/3/Euratom af 3. februar 1992 om overvågning af og kontrol med overførsel af radioaktivt affald og brugt brændsel mellem medlemsstaterne samt ind og ud af Fællesskabet blev igangsat i 2001 i forbindelse med femte fase i SLIM-initiativet (Simpler Legislation for Internal Market; SLIM V) og havde til formål at gøre direktiv 92/3 Euratom mere brugervenligt og transparent. Nærmere oplysninger findes i Kommissionens rapport om resultaterne af femte fase af SLIM¹.

Der bør foretages ændringer i direktiv 92/3 af fire årsager:

- Overensstemmelse med de seneste Euratom-direktiver: Direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996 om grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling², og Rådets direktiv 2003/122/Euratom af 22. december 2003 om kontrol med lukkede højaktive strålekilder og ukontrollerede strålekilder, navnlig ordlyden af bestemmelserne vedrørende genoverførsel af lukkede radioaktive strålekilder.
- Overensstemmelse med internationale konventioner: Kravet om overensstemmelse er særligt påtrængende med henblik på Det Europæiske Atomenergifællesskabs (Euratom) igangværende tiltrædelse af IAEA's fælles konvention om sikker håndtering af brugt brændsel og radioaktivt affald (i det følgende benævnt "fælleskonventionen").
- Afklaring af proceduren i praksis og forbedring af direktivets struktur.
- Udvidelse af anvendelsesområdet til også at omfatte brugt brændsel: Ifølge direktiv 92/3 betragtes brugt brændsel, der ikke påtænkes anvendt, som "radioaktivt affald", og overførsler af sådanne materialer er underlagt den ensartede kontrolprocedure, der er fastsat i direktivet. Overførsler af brugt brændsel med henblik på oparbejdning er derimod ikke underlagt denne kontrolprocedure. Den uheldige konsekvens heraf er, at det er den påtænkte anvendelse af et materiale, der er bestemmende for, om det er underlagt kontrolproceduren.

I SLIM-rapporten erkendes det, at "eksemplet fra fælleskonventionen om sikker håndtering af brugt brændsel og radioaktivt affald taler for, at direktivets anvendelsesområde udvides til også at omfatte brugt brændsel bestemt til oparbejdning". Der blev imidlertid ikke opstillet nogen direkte anbefaling på dette punkt, da SLIM-gruppen mente, at den herved ville "gå ud over sit mandat inden for SLIM V-initiativets rammer".

Udtalelsen fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) vedrørende det forslag, som Kommissionen forelagde, bifaldt udvidelsen af anvendelsesområdet til også at omfatte brugt brændsel til oparbejdning (se punkt 5 i det følgende).

¹ Kommissionens arbejdsdokument, Simpler Legislation for the Internal Market (SEC (2001)1977), forelagt Rådet og Europa-Parlamentet den 5. december 2001.

² EUT L 159 af 29.6.1996, s. 1.

På baggrund af ovenstående og fordi der fra et strålingsmæssigt synspunkt ikke er nogen grund til at undlade at anvende proceduren i direktiv 92/3 på alle overførsler af brugt brændsel, anses det for hensigtsmæssigt at udvide direktivets anvendelsesområde som anført ovenfor. Den administrative byrde i tilknytning til disse overførsler af brugt brændsel - som kun vil berøre medlemsstater, som har indgået aftale om, at en given overførsel finder sted med henblik på oparbejdning – kan holdes på et meget lavt niveau.

2. SUBSIDIARITET OG PROPORCIONALITET

Det påhviler Fællesskabet at opstille ensartede regler på strålingsbeskyttelsesområdet med henblik på at nå et højt sundhedsniveau for befolkningen og arbejdstagerne, medens det er medlemsstaterne, der har ansvaret for at overtage disse regler i deres nationale lovgivning og gennemføre dem.

De hidtidige bestemmelser om overførsler mellem medlemsstaterne er klare, hvad angår Fællesskabets og medlemsstaternes rolle i den nuværende ordning med forudgående godkendelse af og kontrol med overførsel af radioaktivt affald mellem medlemsstaterne, som fastlagt i direktiv 92/3.

Med nærværende direktivforslag sker der ikke vidtgående ændringer i denne ordning for forudgående godkendelse. Det er fortsat medlemsstaterne, der har ansvaret for at kontrollere overførsler gennem en særlig mekanisme.

3. OMKOSTNINGER, SOM GENNEMFØRELSEN AF FORSLAGET INDEBÆRER FOR MEDLEMSSTATERNE OG FOR FÆLLESSKABET

3.1. Omkostningerne for medlemsstaterne

De foreslåede ændringer har ingen indflydelse på den nuværende ordning under direktiv 92/3. At proceduren nu også kommer til at omfatte overførsel af brugt brændsel bestemt til oparbejdning, ventes ikke at ville medføre væsentlige ekstraomkostninger for medlemsstaterne, da omkostningerne nemt absorberes af de allerede eksisterende administrative infrastrukturer.

Da proceduren nu gøres klarere på visse nøglepunkter (sikkerhed, hvad brugt brændsel angår, generel anvendelse af den automatiske godkendelsesprocedure, regler om sprogvvalg, brugervenlig struktur for direktivets bestemmelser osv.), vil man med det nye direktiv kunne undgå forsinkelser i overførslerne, og dermed mindske administrationsomkostningerne for dem.

3.2. Omkostningerne for operatørerne

At proceduren nu også kommer til at omfatte overførsel af brugt brændsel bestemt til oparbejdning, ventes ikke at ville medføre ekstraomkostninger for de nukleare anlæg, da medlemsstaterne allerede på grundlag af direktiv 96/29 har indført administrative procedurer for overførsler af denne art.

Da proceduren nu gøres klarere på visse nøglepunkter (sikkerhed, hvad brugt brændsel angår, generel anvendelse af den automatiske godkendelsesprocedure, regler om sprogvvalg, brugervenlig struktur for direktivets bestemmelser osv.), vil man med det nye direktiv kunne undgå forsinkelser i overførslerne, hvilket vil være til fordel for de berørte operatører.

3.3. Omkostningerne for Fællesskabet

Forslaget vil ikke få virkninger for Fællesskabets budget.

De forpligtelser, som direktivet indebærer for Kommissionen (rapportering, udarbejdelse og ajourføring af standarddokumentet, offentliggørelse af lister over de kompetente myndigheder), findes allerede i medfør af direktiv 92/3.

Ligeledes svarer det rådgivende udvalg, der skal nedsættes ifølge artikel 16, til det udvalg, der allerede findes i medfør af artikel 19 i direktiv 92/3.

4. HØRINGER AF INTERESSEPARTERNE

Repræsentanterne for de kompetente myndigheder, som har ansvaret for gennemførelsen af direktiv 92/3 Euratom (Udvalg nedsat i henhold til artikel 19 i direktiv 92/3), blev hørt om udkastet til det reviderede direktiv ved et møde den 18. oktober 2002.

Ekspertgruppen, der er nedsat i henhold til artikel 31 i Euratom-traktaten, blev hørt om revisionen af direktiv 92/3 på sit møde i december 2002 og afgav en positiv udtalelse.

I løbet af de første seks måneder af 2005 modtog Kommissionen også uformelle tilbagemeldinger om udkastet fra de nationale myndigheder og fra branchen.

5. UDTALELSE FRA DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

EØSU fik den 12. november 2004 med henblik på en udtalelse forelagt Kommissionens forslag til Rådets direktiv om overvågning af og kontrol med overførsel af radioaktivt affald og brugt brændsel, som blev vedtaget samme dag (KOM(2004) 716 endelig).

EØSU afgav sin udtalelse den 8. juni 2005. Udvalget gav sin støtte til Kommissionens revision af direktivet og var især positiv over for en generel anvendelse af den automatiske godkendelsesprocedure.

Udvalget gjorde dog Kommissionen opmærksom på behovet for at omdefinere reglerne for transit, så de er i overensstemmelse med principperne for det indre marked på nuklearområdet, navnlig for så vidt angår overførsel af brugt brændsel til oparbejdning.

Herudover blev der også anmodet om en afklaring af reglerne for overførsel ind og ud af Fællesskabet samt en mere præcis definition af de årsager, som giver et transit- eller modtagerland ret til at nægte samtykke.

6. BESTEMMELSERNE I FORSLAGET

6.1. Emne og anvendelsesområde (Artikel 1)

Artikel 1, stk. 1: Formålet med direktivet er nu - af lovtekniske grunde - udtrykt klart. Dette direktiv supplerer direktiv 96/29/Euratom, i henhold til hvilket medlemsstaterne har indført en ordning for anmeldelse af og godkendelse af handlinger, der indebærer risici for ioniserende stråling, og dets formål er således i overensstemmelse med formålet med direktiv 96/29, nemlig sundhedsbeskyttelse.

Artikel 1, stk. 2: Artikel 1, stk. 1, i direktiv 92/3 er omformuleret:

Der tages hensyn til de nye betingelser i artikel 3, stk. 2, litra a) og b), i direktiv 96/29/Euratom (mængder og koncentrationer af radionuklider). Der indføres en dynamisk henvisning til direktivet.

Det præciseres, at direktivet omfatter overførsler, hvor oprindelseslandet og bestemmelseslandet er det samme, men hvor transporten foregår gennem et transitland.

Også på overførsler af brugt brændsel, der ikke betragtes som affald, finder direktivets procedurer nu anvendelse.

Artikel 1, stk. 3: Svarer indholdsmæssigt til artikel 13 i direktiv 92/3, vedrørende kilder, som ikke længere anvendes, men teksten er forenklet og tilpasset bestemmelserne i direktiv 2003/122. Denne undtagelse omfatter nu alle overførsler af ikke længere anvendte kilder til en leverandør, en producent eller et godkendt anlæg (som beskrevet i artikel 3, stk. 2, litra a), i direktiv 2003/122, som led i sikker håndtering af en kilde, som ikke længere skal bruges), og ikke blot tilfælde, hvor kilden "af brugeren sendes tilbage til leverandøren af kilden i et andet land," som det er fastsat i direktiv 92/3.

Den rette placering af denne bestemmelse synes at være artikel 1, da den afgrænser direktivets anvendelsesområde.

6.2. Genoverførsel i forbindelse med behandling og oparbejdning (artikel 2)

Bestemmelserne i artikel 14 i direktiv 92/3 er flyttet til artikel 2. Udtrykket "affald" er erstattet med "radioaktivt affald". Ordene "udføres" (eksporteres) er erstattet med "overføres", så også genoverførsler fra én medlemsstat til en anden omfattes af bestemmelsen. I lighed med et tilfælde af genoverførsel efter oparbejdning anses retten til at returnere radioaktivt affald efter behandling også at omfatte "andre produkter fra behandlingsprocessen". Retten til at returnere radioaktivt affald og andre produkter fra behandlings- og oparbejdningsprocessen til oprindelseslandet fritager ikke fra at anvende godkendelsesproceduren.

6.3. Definitioner (artikel 3)

I definitionerne er der foretaget følgende ændringer:

Definitionerne på "*radioaktivt affald*", "*brugt brændsel*", "*deponering*" og "*oplagring*" er blevet bragt på linje med definitionerne i fælleskonventionen, med visse tilpasninger:

- (a) *radioaktivt affald*: Henvisning til “kontraherende part” er erstattet med “oprindelsesland og bestemmelsesland” i den første del af definitionen; den anden del er tilpasset, så den f.eks. dækker situationer, hvor det konstateres, at skrot, som transporteres, er “radioaktivt skrot” (i oprindelses-, transit- eller bestemmelseslandet), og som derfor af det berørte land skal anses for at være radioaktivt affald, uafhængigt af “den påtænkte anvendelse i oprindelses- eller bestemmelseslandet”.

Dette er i tråd med Kommissionens erklæring i forbindelse med vedtagelsen af direktiv 2003/122: “Kommissionen bekræfter at behovet for regulering af eksport og import af uanmeldt radioaktivt forurenede metallisk materiale, som kan indeholde ukontrollerede strålekilder, kan tages op i forbindelse med drøftelserne af en ændring af Rådets direktiv 92/3/Euratom om overvågning af og kontrol med overførsel af radioaktivt affald mellem medlemsstaterne samt ind i og ud af Fællesskabet.”

- (b) “*deponering*”: udtrykket “dertil beregnet anlæg” er erstattet med “godkendt anlæg”.

“*Overførsel*” omfatter nu både overførsel af radioaktivt affald og af brugt brændsel. Hermed kan der bruges én enkelt betegnelse for overførsler af alle disse materialer, og det er således ikke nødvendigt at gentage hele udtrykket. Udtrykket “herunder transport, læsning og aflæsning med sigte på deponering eller oplagring” udgår, da dette allerede er implicit i definitionen.

“*Overførsel inden for Fællesskabet*” og “*overførsel uden for Fællesskabet*” er defineret i overensstemmelse med direktivets nye struktur.

Følgende definitioner er blevet præciseret nærmere: “Indehaveren”, hvor ordet “agter” er blevet erstattet med “planlægger” (se kommentarerne til artikel 4); der er givet nye definitioner på “*oprindelsesland*” og “*bestemmelsesland*”, som erstatter de nuværende “*oprindelsessted og bestemmelsessted*”, og på “*transitland*”.

“*Område*” er defineret i tråd med EØSU’s forslag.

Definitionen på “*lukket strålekilde*” er taget fra direktiv 96/29, og definitionen på “*strålekilde, som ikke længere skal anvendes*” og på “*godkendt anlæg*” fra direktiv 2003/122.

6.4. Anmodning om godkendelse af overførsel (artikel 4)

I artikel 4, stk. 1, erstattes udtrykket “har til hensigt at foretage en overførsel” med en klarere formulering (“har planlagt at foretage en overførsel”). Med denne nye formulering vil man i praksis kunne undgå vanskeligheder med at fortolke, om en given overførsel er “tilsigtet” (se punkt 3.5 i SLIM-rapporten), og samtidig sikre, at en anmodning om godkendelse af overførsel indgives i rette tid (så den ikke indgives for lang tid i forvejen).

Artikel 4, stk. 2, svarer til artikel 5, stk. 1, i direktiv 92/3.

6.5. Fremsendelse af anmodninger til de kompetente myndigheder (artikel 5)

Artikel 5 svarer til artikel 4, første afsnit, andet punktum, i direktiv 92/3.

6.6. Samtykke og afslag (artikel 6)

Terminologien er harmoniseret, og udtrykket "samtykke" bruges i forbindelse med bestemmelses- og transitmedlemsstater, så der kan foretages en skelnen i forhold til "tilladelse", der gives af oprindelsesmedlemsstaten.

I modsætning til bestemmelsen i artikel 6, stk. 4, i direktiv 92/3 er den automatiske godkendelsesprocedure ikke længere fakultativ, men skal anvendes på alle overførsler. Hvis et transitland eller et bestemmelsesland ikke giver svar vedrørende en påtænkt overførsel, anses det for at have godkendt den pågældende overførsel. Nu skal der afgives bekræftelse på modtagelsen inden en måned, og fristen for meddelelse af tilsagn/afslag er forlænget til 4 måneder (3 måneders svarfrist + 1 måneds forlængelse efter anmodning). Både bekræftelse af modtagelsen og generel anvendelse af den automatiske godkendelsesprocedure blev hilst velkommen af EØSU.

Af tydelighedshensyn og efter anbefaling fra EØSU er begrundelserne for at nægte samtykke eller vilkår for at give samtykke klart defineret og forskellige for henholdsvis bestemmelsesmedlemsstaten og transitmedlemsstaten, således at sidstnævnte kun kan henholde sig til relevant national lovgivning, international lovgivning og fællesskabsret, som gælder for transport af radioaktivt materiale. På grund af den manglende fælles politik på det nukleare område er denne skelnen nødvendig for at sikre rettighederne for de lande, som har valgt at operere med oparbejdning. Dette er desuden i overensstemmelse med EØSU's anbefaling i forbindelse med eventuelle hindringer for det indre marked på nuklearområdet.

Artikel 6, stk. 4, svarer til bestemmelsen i artikel 16 i direktiv 92/3, dog er teksten tilpasset forslaget struktur. Af den nye formulering fremgår det nu klart, at godkendelsesproceduren også gælder for genoverførsler i tilfælde, hvor den oprindelige overførsel ikke har kunnet fuldføres af de i artikel 9 anførte grunde (se punkt 3.12 i SLIM-rapporten).

6.7. Tilladelse til overførsler (artikel 7)

Det er logisk, at tilladelse behandles i en særskilt artikel efter bestemmelserne om samtykke.

Artikel 7, stk. 3, afspejler den allerede implicite tanke i artikel 5, stk. 1, i direktiv 92/3.

Artikel 7, stk. 4, svarer til artikel 5, stk. 2, i direktiv 92/3. Den 3-årige gyldighedsperiode er den længst mulige gyldighedsperiode. Det er de myndigheder, som udsteder tilladelsen, der i hvert enkelt tilfælde fastlægger en passende gyldighedsperiode for tilladelsen.

6.8. Bekræftelse på modtagelsen af en overførsel (artikel 8)

Denne bestemmelse svarer til artikel 9 i direktiv 92/3.

6.9. Ikke-fuldførte overførsler (artikel 9)

Denne bestemmelse svarer til artikel 15 i direktiv 92/3, men følgende punkter er gjort tydeligere: a) oprindelses-, transit- eller bestemmelsesmedlemsstatens ret til at standse en overførsel på de i samme bestemmelse nævnte betingelser, og b) oprindelsesmedlemsstatens forpligtelser i forbindelse med indehaverens tilbagetagelsespligt. I tråd med artikel 27 i fælleskonventionen gives der mulighed for at træffe alternative sikre foranstaltninger i tilfælde, hvor en tilbagetagelse ikke bør ske af hensyn til strålingsfare.

Indehaverens erstatningspligt for yderligere omkostninger – f.eks. nyemballering og transport – er velbegrunderet, fordi indehaveren er den, der har det primære ansvar for at overholde de betingelser, der lå til grund for tilladelser og samtykker.

6.10. Særlige regler for overførsler ind i Fællesskabet (artikel 10)

Artikel 10 i direktiv 92/3 er udbygget og fastlægger de forskellige trin i proceduren.

6.11. Særlige regler for transit gennem Fællesskabet (artikel 11)

Artikel 11 videreudvikler artikel 10, stk. 2, i direktiv 92/3 og fastlægger de forskellige trin i proceduren.

6.12. Særlige regler for overførsler ud af Fællesskabet (artikel 12)

Artikel 12 videreudvikler artikel 12 i direktiv 92/3 og fastlægger de forskellige trin i proceduren. Der kræves samtykke fra bestemmelseslandet, jf. artikel 27 i fælleskonventionen.

6.13. Forbud mod overførsel (artikel 13)

Denne bestemmelse svarer til artikel 11 i direktiv 92/3. Bestemmelsen er ændret for at tage hensyn til, at den fjerde AVS/EØF-konvention (Lomé-konventionen) nu er afløst af partnerskabsaftalen mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000³, som trådte i kraft den 1. april 2003.

6.14. Anvendelse af et standarddokument (artikel 14)

Artikel 14, stk. 2, bygger på artikel 20 i direktiv 92/3. Efter denne bestemmelse er der generel pligt til at anvende standarddokumentet, hvorfor yderligere henvisninger hertil i direktivernes bestemmelser nu er overflødige. Forpligtelsen til at udarbejde det nye standarddokument inden gennemførelsesdatoen er fastsat af tydelighedshensyn. Artikel 14, stk. 3, klarlægger spørgsmålet om valg af sprog, så usikkerhed på dette område undgås. Det er indlysende, at der er behov for klare sprogregler i et Fællesskab med 25 medlemsstater.

Dette spørgsmål vil siden blive behandlet i forbindelse med udarbejdelsen af det nye standarddokument efter proceduren med ”rådgivende udvalg” i artikel 18, eventuelt ved at anføre de forskellige rubrikker/overskrifter på samtlige EU-sprog eller ved at give mulighed for anvendelse af to- eller flersprogede officielle udgaver, med oprindelseslandets sprog og et eller flere andre EU-sprog, alt efter behov.

6.15. Kompetente myndigheder (artikel 15)

Bestemmelsen svarer til artikel 17 i direktiv 92/3, men henvisningen til den automatiske godkendelsesprocedure er slettet som følge af artikel 6, stk. 4.

³ 2000/483/EF, EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

6.16. Samarbejde (artikel 16)

At finde en løsning for små producenter af radioaktivt affald er en logisk konsekvens af retten til at forbyde overførsel af radioaktivt affald til endelig deponering.

Foruden bestemmelserne i artikel 14 er det nødvendigt at fastlægge en særlig samarbejdspligt, så man undgår situationer, hvor tilladelses-/samtykkeproceduren kan misbruges til at forhale transport og udgøre en ubegrundet hindring for f.eks. fri bevægelighed for brugt brændsel i Fællesskabet. De relevante fællesskabskontrolmekanismer finder anvendelse, herunder i givet fald indledning af en overtrædelsesprocedure i henhold til Euratom-traktatens artikel 141.

De i artikel 16, stk. 3, omhandlede anbefalinger tager sigte på udvikling af et sikkert informationsudvekslingssystem, som fremmer overholdelsen af den procedure, der er fastsat i dette direktiv, samtidig med at forsinkelser undgås.

6.17. Regelmæssige rapporter (artikel 17)

På grundlag af erfaringerne i forbindelse med direktiv 92/3 forventes der kun rapporter hvert tredje år. Der henvises til den procedure, der skal anvendes (forslaget har ingen bestemmelser, der svarer til artikel 20 i direktiv 92/3, men henvisningen til proceduren er integreret i artikel 3, 12, 13 og 15).

6.18. Rådgivende udvalg (artikel 18)

Denne bestemmelse svarer til artikel 19 i direktiv 92/3.

6.19. Gennemførelse (artikel 19)

Ved gennemførelsen af direktivet i national ret bør medlemsstaterne være særlig opmærksomme på de aspekter, der er nye:

Artikel 1, for så vidt som den definerer direktivets udvidede anvendelsesområde, der nu også dækker overførsler af brugt brændsel bestemt til oparbejdning og overførsler fra et punkt til et andet i den samme medlemsstat, men i transit gennem et andet land; og der henvises til de mængde- og koncentrationsgrænser, der er fastlagt i direktiv 96/29.

Artikel 2, udvidet bestemmelse om genoverførsler med henblik på behandling og oparbejdning.

Artikel 6, vedrørende den ændrede samtykkeprocedure.

Artikel 9, stk. 1 om ikke-fuldførte overførsler og de tilsvarende bestemmelser i artikel 10, 11 og 12.

Artikel 12 vedrørende overførsel ud af Fællesskabet, hvortil der nu kræves samtykke fra de kompetente myndigheder i bestemmelseslandet.

Artikel 13, med en ny henvisning til AVS-EF-aftalen (Cotonou).

Artikel 14, om anvendelsen af standarddokumentet, og særlig stk. 3, om valg af sprog.

6.20. Afsluttende bestemmelser (artikel 20, 22 og 23)

Standardtekst.

6.21. Overgangsbestemmelser (artikel 21)

Af hensyn til retssikkerheden vil de særlige krav, som indføres med dette direktiv, ikke finde anvendelse, hvis anmodningen om en tilladelse var behørigt indsendt før transpositionsdatoen.

For anmodninger, der indgives i overgangsperioden, og som dækker flere overførsler, bør medlemsstaterne imidlertid afslå at godkende flere overførsler, hvis der ikke er nogen objektiv grund til at samle dem i én enkelt anmodning, og hvis der er mistanke om, at operatøren herved søger at undgå at anvende de relevante bestemmelser i dette direktiv, herunder navnlig kravet om at indhente samtykke fra bestemmelsestredjelandet.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om overvågning af og kontrol med overførsel af radioaktivt affald og brugt brændsel

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 31, stk. 2 og artikel 32,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁴ udarbejdet efter indstilling fra en gruppe personer udpeget af Det Videnskabelige og Tekniske Udvalg blandt medlemsstaternes videnskabelige eksperter, jf. artikel 31 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, og efter at have indhentet udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁵,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁶, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Operationer i forbindelse med overførsel af radioaktivt affald eller brugt brændsel er underlagt en række krav i medfør af fællesskabsretsakter og internationale retsakter, navnlig hvad angår sikker transport af radioaktivt materiale og de vilkår, under hvilke radioaktivt affald eller brugt brændsel deponeres eller oplagres i bestemmelseslandet.
- (2) Herudover er det af hensyn til beskyttelsen af arbejdstagernes og den øvrige befolknings sundhed nødvendigt, at der for overførsel af radioaktivt affald eller brugt brændsel mellem medlemsstaterne samt ind i og ud af Fællesskabet indføres en obligatorisk og fælles ordning med forudgående godkendelse.
- (3) Direktiv 92/3/Euratom af 3. februar 1992 om overvågning af og kontrol med overførsel af radioaktivt affald mellem medlemsstaterne samt ind i og ud af Fællesskabet⁷ skabte en ordning med streng kontrol og forudgående godkendelse af overførsel af radioaktivt affald, som har fungeret tilfredsstillende. Den bør imidlertid ændres i lyset af vundne erfaringer med henblik på at præcisere eller tilføje visse begreber og definitioner, behandle hidtil forsømte aspekter, forenkle den nuværende procedure for overførsel af radioaktivt affald mellem medlemsstaterne og sikre overensstemmelse med anden fællesskabsret og internationale bestemmelser, herunder

⁴ EUT C ... af ..., s. ...

⁵ EUT C ... af ..., s. ...

⁶ EUT C ... af ..., s. ...

⁷ EFT L 35 af 12.2.1992, s. 24.

fælleskonventionen om sikker håndtering af brugt brændsel og radioaktivt affald, som Fællesskabet tiltrådte den 2. januar 2006.

- (4) Der blev som led i den femte fase i SLIM-initiativet (Simpler Legislation for Internal Market) nedsat en arbejdsgruppe bestående af repræsentanter for medlemsstaterne og brugerne; gruppen skulle tage stilling til en række spørgsmål, som brugere af direktiv 92/3/Euratom havde forelagt, og samtidig bringe direktivet i overensstemmelse med de gældende internationale regler og instrumenter.
- (5) Proceduren i direktiv 92/3 er i praksis kun blevet brugt på overførsel af brugt brændsel, som ikke tænkes anvendt, og som derfor betragtes som "radioaktivt affald" i medfør af direktivet. Fra et strålingsmæssigt synspunkt er der ingen grund til, at brugt brændsel bestemt til oparbejdning undtages fra denne overvågnings- og kontrolprocedure. Anvendelsesområdet for dette direktiv bør derfor udvides til at omfatte alle overførsler af brugt brændsel, uanset om det er bestemt til deponering eller oparbejdning.
- (6) I mangel af en fælles EF-politik for brændstofkredsløbet forbliver hver medlemsstat ansvarlig for sit valg af strategi for håndtering af radioaktivt affald og brugt brændsel, der er underlagt dens jurisdiktion; bestemmelserne i nærværende direktiv bør derfor ikke foregribe medlemsstaternes ret til at overføre deres brugte brændsel til oparbejdning og deres ret til at nægte overførsel til deres område af radioaktivt affald til endelig behandling eller deponering, undtagen i tilfælde, hvor der er tale om genoverførsel.
- (7) Vedtagelsen af Rådets direktiv 2003/122/Euratom af 22. december 2003 om kontrol med lukkede højaktive strålekilder og ukontrollerede strålekilder⁸ indebærer desuden, at det er nødvendigt at tilpasse teksten i bestemmelserne om genoverførsel af lukkede radioaktive strålekilder.
- (8) Forenklingen af den nuværende procedure bør ikke begrænse medlemsstaternes ret til at gøre indsigelser mod eller stille betingelser for en overførsel af radioaktivt affald, som kræver deres godkendelse. Indsigelser bør ikke være vilkårlige og bør begrundes ud fra relevante nationale eller internationale, let identificerbare bestemmelser. Relevant lovgivning er ikke begrænset til transportsektorlovgivning. Dette direktiv bør ikke foregribe medlemsstaternes rettigheder og pligter i henhold til international ret, og herunder navnlig at skibe og fly kan udnytte rettigheder og friheder, som er fastsat i forbindelse med hav- eller flodsejls og luftfart i international ret.
- (9) En bestemmelses- eller transitmedlemsstats mulighed for at afslå den automatiske procedure for samtykke til overførsler medfører en uberettiget administrativ byrde og skaber usikkerhed. Kravet om, at myndighederne i bestemmelses- og transitlandene skal bekræfte modtagelsen af en anmodning, giver sammen med forlængelsen af fristen for meddelelse af samtykke mulighed for med betydelig sikkerhed at formode, at der foreligger stiltiende godkendelse.
- (10) For at beskytte menneskers sundhed og miljøet mod de farer, der er forbundet med radioaktivt affald, skal der tages hensyn til risici, som kan opstå uden for Fællesskabet.

⁸ EUT L 346 af 31.12.2003, s. 57.

Når radioaktivt affald overføres ud af Fællesskabet, bør bestemmelsestredjelandet ikke blot informeres om overførslen, men også give sit samtykke.

- (11) Af hensyn til bestemmelserne i nærværende direktiv og i lyset af tidligere erfaringer bør der ske en tilpasning af det nuværende standarddokument. For at skabe klare forhold bør der fastsættes en forpligtelse til at vedtage det nye standarddokument inden nærværende direktivs transpositionsdato. Hvis denne frist ikke overholdes, bør der dog fastsættes overgangsbestemmelser med henblik på anvendelse af det nuværende standarddokument. Klare regler om sprogvvalg vil desuden kunne øge retssikkerheden og sikre, at unødige forsinkelser undgås.
- (12) Takket være regelmæssig rapportering fra medlemsstaterne til Kommissionen og fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg skulle det være muligt at skaffe sig et nyttigt overblik over de godkendelser, der er givet i Fællesskabet som helhed, og indkredse de konkrete problemer, medlemsstaterne måtte have haft, og hvordan de er løst.
- (13) Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996 om grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling⁹, gælder bl.a. for transport og overførsel inden for og uden for Fællesskabet af radioaktive stoffer og fastsætter et rapporterings- og godkendelsessystem for aktiviteter forbundet med ioniserende stråling. Disse bestemmelser er derfor relevante for det område, som er omfattet af nærværende direktiv.
- (14) I lyset af ovenstående er det af klarhedshensyn nødvendigt at ophæve og erstatte direktiv 92/3/Euratom. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes pligt til at overholde fristerne for gennemførelse i national ret og anvendelse af det ophævede direktiv -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Kapitel 1 **Indledende bestemmelser**

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Dette direktiv opstiller en fællesskabsordning for overvågning af og kontrol med grænseoverskridende overførsel af radioaktivt affald og brugt brændsel, så befolkningen sikres en fyldestgørende sikkerhedskontrol.
2. Dette direktiv gælder for grænseoverskridende overførsel af radioaktivt affald eller brugt brændsel, når:
 - a) oprindelseslandet eller bestemmelseslandet eller et transitland er en medlemsstat, og

⁹ EUT L 159 af 29.6.1996, s. 1.

- b) forsendelsens mængder og koncentration overskrider niveauerne i artikel 3, stk. 2, litra a) og b), i Rådets direktiv 96/29/Euratom som ændret eller afløst.
3. Dette direktiv gælder ikke for overførsel af strålekilder, som ikke længere skal anvendes, til en leverandør eller producent af strålekilder eller til et godkendt anlæg.

Artikel 2

Genoverførsel i forbindelse med behandling og oparbejdning

Dette direktiv anfægter ikke den ret, som en medlemsstat eller en virksomhed i den medlemsstat, til hvilken radioaktivt affald skal overføres til behandling, har til at sende det behandlede radioaktive affald og andre produkter fra behandlingsprocessen tilbage til oprindelseslandet. Det anfægter heller ikke den ret, som en medlemsstat eller en virksomhed i den medlemsstat, til hvilken brugt brændsel skal overføres til oparbejdning, har til at sende radioaktivt affald og andre produkter fra oparbejdningsprocessen tilbage til oprindelseslandet.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "radioaktivt affald": luftformigt, flydende eller fast radioaktivt materiale, som oprindelseslandet, bestemmelseslandet eller en fysisk eller juridisk person, hvis afgørelse accepteres af disse lande, ikke finder yderligere anvendelse for, og/eller som i sin egenskab af radioaktivt affald kontrolleres af en tilsynsmyndighed efter oprindelses-, transit- og bestemmelseslandenes love og bestemmelser
- 2) "brugt brændsel": nukleart brændsel, som er blevet bestrålet i en reaktorkerne og permanent fjernet fra den
- 3) "overførsel": alle tiltag, som er nødvendige for at transportere radioaktivt affald eller brugt brændsel fra oprindelseslandet eller oprindelsesmedlemsstaten til bestemmelseslandet eller bestemmelsesmedlemsstaten
- 4) "overførsel inden for Fællesskabet": en overførsel, hvor både oprindelseslandet og bestemmelseslandet er medlemsstater
- 5) "overførsel uden for Fællesskabet": en overførsel, hvor oprindelseslandet og/eller bestemmelseslandet er tredjelande
- 6) "deponering": anbringelse af radioaktivt affald eller brugt brændsel på et dertil godkendt anlæg uden tanke på senere udtagning
- 7) "oplagring": opbevaring af radioaktivt affald eller brugt brændsel på et anlæg, der sørger for dets indeslutning, med tanke på senere udtagning
- 8) "indehaver": en fysisk eller juridisk person, der inden overførslen af radioaktivt affald eller brugt brændsel har det retlige ansvar for sådant materiale, og som planlægger at foretage overførsel til en modtager

9) ”modtager”: en fysisk eller juridisk person, som radioaktivt affald eller brugt brændsel overføres til

10) ”oprindelsesland eller oprindelsesmedlemsstat” og ”bestemmelsesland eller bestemmelsesmedlemsstat”: henholdsvis det land *eller den medlemsstat*, fra hvilken en overførsel planlægges indledt eller indledes, og det land *eller den medlemsstat*, hvortil en overførsel planlægges eller finder sted

11) ”transitland eller transitmedlemsstat: ethvert andet land *eller enhver anden medlemsstat* end oprindelseslandet, *oprindelsesmedlemsstaten*, bestemmelseslandet eller *bestemmelsesmedlemsstaten*, gennem hvis område en overførsel planlægges eller finder sted

12) ”område”: en stats landområde, luftrum og territorialfarvand, men ikke dens eksklusive økonomiske zone.

13) ”kompetente myndigheder”: myndigheder, som i henhold til oprindelseslandets, transitlandets eller bestemmelseslandets respektive love eller andre retsfor skrifter er bemyndiget til at gennemføre overvågnings- og kontrolordningen for overførsel af radioaktivt affald eller brugt brændsel

14) ”lukket strålekilde”: en kilde, hvis struktur under normale anvendelsesformål forhindrer enhver spredning af det radioaktive stof til omgivelserne

15) ”strålekilde, som ikke længere skal anvendes”: en lukket strålekilde, der ikke længere anvendes og heller ikke senere skal anvendes til den form for praksis, tilladelsen er udstedt til

16) ”godkendt anlæg”: et anlæg, som er beliggende på en stats område og af denne stats kompetente myndighed efter national lovgivning er blevet godkendt til langtidsoplagring eller deponering af lukkede strålekilder, eller et anlæg, som efter national lovgivning er behørigt godkendt til midlertidig oplagring af lukkede strålekilder.

Kapitel 2 **Overførsel inden for Fællesskabet**

Artikel 4 **Anmodning om godkendelse af overførsel**

1. En indehaver, som har planlagt at foretage eller lade foretage en overførsel af radioaktivt affald inden for Fællesskabet, indgiver en anmodning om godkendelse heraf til de kompetente myndigheder i oprindelsesmedlemsstaten.
2. Anmodningen kan omfatte mere end én overførsel, hvis
 - a) det radioaktive affald eller det brugte brændsel, den vedrører, hovedsagelig har samme fysiske, kemiske og radioaktive egenskaber

- b) affaldet skal overføres fra samme indehaver til samme modtager, og samme kompetente myndigheder er involveret, og
- c) de pågældende forsendelser i de tilfælde, hvor overførslerne berører tredjelande, skal foretages via samme indførsels- og/eller udførselstoldsted i Fællesskabet og via samme toldsted i det eller de pågældende tredjelande, medmindre andet er aftalt mellem de berørte kompetente myndigheder.

Artikel 5

Fremsendelse af anmodninger til de kompetente myndigheder

De kompetente myndigheder i oprindelsesmedlemsstaten sender de i artikel 4 nævnte anmodninger til de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten, og i givet fald i transitmedlemsstaten eller -staterne, med henblik på samtykke.

Artikel 6

Samtykke og afslag

1. Senest en måned efter modtagelsen af den behørigt udfyldte anmodning afgiver de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten og i eventuelle transitmedlemsstater en bekræftelse på modtagelsen.

Senest tre måneder efter modtagelsen af den behørigt udfyldte anmodning meddeler de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten og i eventuelle transitmedlemsstater den kompetente myndighed i oprindelseslandet deres samtykke eller de betingelser, de finder nødvendige, eller deres afslag på anmodningen.

De kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten og i eventuelle transitmedlemsstater kan dog anmode om en yderligere frist på højst en måned ud over den i andet afsnit fastsatte frist, inden de afgiver deres svar.

2. Hvis der efter udløbet af de i stk. 1, andet og tredje afsnit, nævnte frister ikke er kommet noget svar fra de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten og/eller de påtænkte transitmedlemsstater, anses de pågældende lande at have givet deres samtykke til den ønskede overførsel, forudsat at den i stk. 1 nævnte bekræftelse på modtagelse er modtaget fra de pågældende lande.
3. Medlemsstaterne begrundet et eventuelt afslag eller eventuelle betingelser, der er knyttet til et samtykke, hvorved:
 - a) transitmedlemsstater kan påberåbe sig relevant national lovgivning, fællesskabsret eller international lovgivning, som gælder for transport af radioaktivt materiale
 - b) bestemmelsesmedlemsstaten kan påberåbe sig relevant lovgivning, som gælder for håndtering af radioaktivt affald eller brugt brændsel, og relevant national lovgivning, fællesskabsret eller international lovgivning, som gælder for transport af radioaktivt materiale.

Betingelser, som de kompetente myndigheder i medlemsstaterne opstiller, uanset om de er transit- eller bestemmelsesland, må ikke være strengere end dem, der gælder for tilsvarende overførsler, som foretages inden for disse medlemsstater.

4. Medlemsstater, der har givet samtykke til transit i forbindelse med en given overførsel, kan ikke afslå at give samtykke til genoverførsel i følgende tilfælde:
 - a) Hvis det oprindelige samtykke vedrørte materiale, som blev overført med henblik på behandling eller oparbejdning, forudsat at genoverførslen vedrører radioaktivt affald eller andre produkter, der svarer til det oprindelige materiale efter behandling eller oparbejdning, og forudsat at al relevant lovgivning er overholdt
 - b) under de i artikel 9 beskrevne omstændigheder, hvis genoverførslen foretages på samme betingelser og med samme specifikationer.

Artikel 7

Tilladelse til overførsel

1. Såfremt alle de samtykker, der er nødvendige for overførslen, foreligger, kan de kompetente myndigheder i oprindelsesmedlemsstaten give indehaveren tilladelse til at foretage overførslen, og de underretter bestemmelsesmedlemsstatens kompetente myndigheder og eventuelle transitmedlemsstater herom.
2. Denne tilladelse ændrer ikke noget ved det ansvar, der påhviler indehaveren, transportvirksomheden, ejeren, modtageren eller andre fysiske eller juridiske personer, som er involveret i overførslen.
3. En enkelt tilladelse kan omfatte mere end én overførsel, forudsat at betingelserne i artikel 4, stk. 2, er opfyldt.
4. En tilladelse gælder for en periode på højst tre år.

Ved fastsættelsen af denne gyldighedsperiode tager medlemsstaterne hensyn til alle betingelser, der er knyttet til en bestemmelses- eller transitmedlemsstats samtykke.

Artikel 8

Bekræftelse på modtagelse af en overførsel

1. Inden 15 dage efter modtagelsen sender modtageren de kompetente myndigheder i sin medlemsstat en bekræftelse på modtagelsen af overførslen.
2. Bestemmelsesmedlemsstatens kompetente myndigheder sender kopi af bekræftelsen til oprindelsesmedlemsstaten og alle transitmedlemsstater eller transittredjelande.
3. De kompetente myndigheder i oprindelsesmedlemsstaten sender en kopi af bekræftelsen til den oprindelige indehaver.

Artikel 9
Ikke-fuldførte overførsler

1. Bestemmelsesmedlemsstaten, oprindelsesmedlemsstaten eller transitmedlemsstater kan beslutte, at overførslen ikke må fuldføres, hvis betingelserne for overførslen ikke længere er opfyldt i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv eller ikke er i overensstemmelse med tilladelser eller samtykker givet i henhold til dette direktiv.

Den pågældende medlemsstat underretter ufortøvet de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater, der berøres af overførslen.

2. Kan en overførsel ikke fuldføres, eller er betingelserne for en overførsel ikke opfyldt i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, sikrer de kompetente myndigheder i oprindelsesmedlemsstaten, at indehaveren af det radioaktive affald eller det brugte brændsel tager dette tilbage, medmindre der kan findes en anden sikker løsning. De sikrer endvidere, at den person, der er ansvarlig for overførslen, iværksætter afhjælpende foranstaltninger om nødvendigt.
3. Indehaveren hæfter for de omkostninger, der opstår i tilfælde, hvor overførslen ikke kan eller ikke må fuldføres.

Kapitel 3
Overførsler uden for Fællesskabet

Artikel 10
Overførsel ind i Fællesskabet

1. Såfremt radioaktivt affald eller brugt brændsel, der henhører under dette direktivs anvendelsesområde, skal overføres ind i Fællesskabet fra et tredjeland, og bestemmelseslandet er en medlemsstat, indgiver modtageren en anmodning om godkendelse af overførslen til den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder. Anmodningen kan omfatte mere end én overførsel, forudsat at betingelserne i artikel 4, stk. 2, er opfyldt.

Anmodningen skal omfatte dokumentation for, at modtageren har truffet en aftale med den i tredjelandet etablerede indehaver, som er godkendt af de kompetente myndigheder i det pågældende tredjeland, og som fastsætter, at indehaveren skal tage det radioaktive affald eller det brugte brændsel tilbage, hvis en overførsel ikke kan fuldføres i overensstemmelse med dette direktiv, jf. stk. 5.

Modtageren hæfter for de omkostninger, der opstår i tilfælde, hvor overførslen ikke kan eller ikke må fuldføres.

2. De kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten sender med henblik på samtykke den i stk. 1 nævnte anmodning til de kompetente myndigheder i eventuelle transitmedlemsstater.

Artikel 6 finder anvendelse.

3. Såfremt alle de samtykker, der er nødvendige for overførslen, foreligger, kan de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten give modtageren tilladelse til at foretage overførslen, og de underretter de kompetente myndigheder i eventuelle transitmedlemsstater eller transittredjelande herom.

Stk. 2 til 4 i artikel 7 finder anvendelse.

4. Inden 15 dage efter modtagelsen sender modtageren de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten en bekræftelse på modtagelsen af overførslen. Bestemmelsesmedlemsstatens kompetente myndigheder sender kopi af bekræftelsen til oprindelseslandet og alle transitmedlemsstater eller transittredjelande.
5. Bestemmelsesmedlemsstaten eller eventuelle transitmedlemsstater kan beslutte, at overførslen ikke må fuldføres, hvis betingelserne for overførslen ikke længere er opfyldt i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, eller ikke er i overensstemmelse med tilladelser eller samtykker givet i henhold til dette direktiv. Den pågældende medlemsstat underretter ufortøvet de kompetente myndigheder i oprindelseslandet om denne beslutning. Modtageren hæfter for de omkostninger, der opstår i tilfælde, hvor overførslen ikke kan eller ikke må fuldføres.

Artikel 11

Transit gennem Fællesskabet

1. Hvis radioaktivt affald eller brugt brændsel skal overføres ind i Fællesskabet fra et tredjeland, og bestemmelseslandet ikke er en medlemsstat, indgiver den person, der er ansvarlig for håndtering af overførslen i den medlemsstat, gennem hvis toldsted det radioaktive affald først indføres i Fællesskabet ("første transitmedlemsstat), en anmodning om godkendelse af overførslen til den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder. Anmodningen kan omfatte mere end én overførsel, forudsat at betingelserne i artikel 4, stk. 2, er opfyldt.

Anmodningen skal omfatte dokumentation for, at den i et tredjeland etablerede modtager har truffet en aftale med den i et tredjeland etablerede indehaver, som er godkendt af de kompetente myndigheder i det sidstnævnte tredjeland, og som fastsætter, at indehaveren skal tage det radioaktive affald eller det brugte brændsel tilbage, hvis en overførsel ikke kan gennemføres i overensstemmelse med dette direktiv, jf. stk. 5.

2. De kompetente myndigheder i den første transitmedlemsstat sender med henblik på samtykke den i stk. 1 nævnte anmodning til de kompetente myndigheder i eventuelle andre transitmedlemsstater.

Artikel 6 finder anvendelse.

3. Såfremt alle de samtykker, der er nødvendige for overførslen, foreligger, kan de kompetente myndigheder i den første transitmedlemsstat give den ansvarshavende person omhandlet i stk. 1 tilladelse til at foretage overførslen, og de underretter de kompetente myndigheder i eventuelle andre transitmedlemsstater eller transittredjelande herom.

Stk. 2 til 4 i artikel 7 finder anvendelse.

4. Den ansvarshavende person omhandlet i stk. 1 meddeler inden 15 dage efter ankomsten de kompetente myndigheder i den første transitmedlemsstat, at det radioaktive affald eller det brugte brændsel har nået sit bestemmelsessted i tredjelandet, og anfører det sidste toldsted i Fællesskabet, gennem hvilket overførslen er foretaget.

Denne meddelelse bekræftes ved en erklæring eller en attestering fra modtageren, hvori det angives, at det radioaktive affald eller det brugte brændsel har nået det rette bestemmelsessted, og hvori indførselstoldstedet i tredjelandet er anført.

5. En transitmedlemsstat kan beslutte, at overførslen ikke må fuldføres, hvis betingelserne for overførslen ikke længere er opfyldt i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, eller ikke er i overensstemmelse med tilladelser eller samtykker givet i henhold til dette direktiv. Den pågældende medlemsstat underretter ufortøvet de kompetente myndigheder i oprindelseslandet om denne beslutning. Den ansvarshavende person omhandlet i stk. 1 hæfter for de omkostninger, der opstår i tilfælde, hvor overførslen ikke kan eller ikke må fuldføres.

Artikel 12

Overførsel ud af Fællesskabet

1. Hvis radioaktivt affald eller brugt brændsel skal overføres ud af Fællesskabet til et tredjeland, indgiver indehaveren en anmodning om godkendelse heraf til de kompetente myndigheder i oprindelsesmedlemsstaten. Anmodningen kan omfatte mere end én overførsel, forudsat at betingelserne i artikel 4, stk. 2, er opfyldt.
2. De kompetente myndigheder i oprindelsesmedlemsstaten:
 - a) underretter på forhånd myndighederne i bestemmelseslandet og indhenter deres samtykke til overførslen
 - b) sender den i stk. 1 omhandlede anmodning til de kompetente myndigheder i eventuelle transitmedlemsstater med henblik på samtykke. Artikel 6 finder anvendelse.
3. Såfremt alle de samtykker, der er nødvendige for overførslen, foreligger, kan de kompetente myndigheder i oprindelsesmedlemsstaten give indehaveren tilladelse til at foretage overførslen, og de underretter bestemmelseslandets kompetente myndigheder og de kompetente myndigheder i eventuelle transitmedlemsstater eller transittredjelands herom.

Stk. 2 til 4 i artikel 7 finder anvendelse.

4. Indehaveren meddeler inden 15 dage efter ankomsten de kompetente myndigheder i oprindelsesmedlemsstaten, at det radioaktive affald eller det brugte brændsel har nået sit bestemmelsessted i tredjelandet, og anfører det sidste toldsted i Fællesskabet, gennem hvilket overførslen er foretaget.

Denne meddelelse bekræftes ved en erklæring eller en attestering fra modtageren, hvori det angives, at det radioaktive affald eller det brugte brændsel har nået det rette bestemmelsessted, og hvori indførselstoldstedet i tredjelandet er anført.

5. Oprindelsesmedlemsstaten eller eventuelle transitmedlemsstater kan beslutte, at overførslen ikke må fuldføres, hvis betingelserne for overførslen ikke længere er opfyldt i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, eller ikke er i overensstemmelse med tilladelser eller samtykker givet i henhold til dette direktiv. Den pågældende transitmedlemsstat underretter ufortøvet de kompetente myndigheder i oprindelsesmedlemsstaten om denne beslutning. Artikel 9, stk. 2, finder anvendelse. Indehaveren hæfter for de omkostninger, der opstår i tilfælde, hvor overførslen ikke kan eller ikke må fuldføres.

Artikel 13

Forbud mod overførsel

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder må ikke tillade overførsler
 - a) til et bestemmelsessted syd for 60° sydlig bredde
 - b) til en stat, der er part i partnerskabsaftalen mellem medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet på den ene side og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den anden side, (AVS/EF-aftalen), som ikke er en medlemsstat, dog med forbehold af artikel 2, eller
 - c) til et tredjeland, som ifølge de kompetente myndigheder i oprindelsesmedlemsstaten ikke har de tekniske, juridiske eller administrative ressourcer til at håndtere det radioaktive affald sikkert efter de i stk. 2 nævnte kriterier. Medlemsstaterne bør i denne forbindelse tage behørigt hensyn til alle relevante oplysninger fra andre medlemsstater.
2. Kommissionen opstiller i overensstemmelse med proceduren i artikel 18 kriterier, som gør det lettere for medlemsstaterne at vurdere, om kravene til overførsel ud af Fællesskabet er opfyldt.

Kapitel 4

Almindelige bestemmelser

Artikel 14

Anvendelse af et standarddokument

1. Der anvendes et standarddokument til alle overførsler, der er omfattet af dette direktiv.
2. Kommissionen udarbejder standarddokumentet efter proceduren i artikel 18, og det offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende senest den (*samme dato som gennemførelsesdatoen i artikel 19, stk. 1*). Eventuel ændring heraf foretages efter samme procedure.
3. Anmodningen om godkendelse af en overførsel skal være udfyldt og eventuel yderligere dokumentation og oplysninger, som er nævnt i artikel 7, 10, 11 og 12, skal foreligge på et sprog, som kan godtages af den kompetente myndighed i den

medlemsstat, som anmodningen om godkendelse er indgivet til i overensstemmelse med dette direktiv.

Efter anmodning fra de kompetente myndigheder i bestemmelseslandet eller transitlande indgiver indehaveren en bekræftet oversættelse til et sprog, som disse kan godtage.

4. Eventuelle yderligere betingelser for tilladelse til en overførsel vedføjes standarddokumentet.
5. Hver overførsel, som omfattes af dette direktiv, herunder også når tilladelsen omfatter mere end én overførsel i et enkelt dokument, ledsages af det udfyldte standarddokument til bekræftelse af, at godkendelsesproceduren er behørigt fulgt, uden at dette i øvrigt berører andre ledsagedokumenter, der kræves i henhold til andre relevante retsfor skrifter.
6. Dokumenterne stilles til rådighed for de kompetente myndigheder i oprindelses- og bestemmelseslandet samt eventuelle transitlande.

Artikel 15

Kompetente myndigheder

Medlemsstaterne sender senest den (*samme dato som i artikel 19, stk. 1,*) Kommissionen navn og adresse på de kompetente myndigheder og alle de oplysninger, der er nødvendige for hurtig kommunikation med disse.

Medlemsstaterne sender regelmæssigt Kommissionen eventuelle ændringer i disse data.

Kommissionen fremsender disse oplysninger og eventuelle ændringer heri til alle de kompetente myndigheder i Fællesskabet.

Artikel 16

Samarbejde

1. Medlemsstaterne fremmer aftaler, som sigter mod at lette sikker håndtering, herunder endelig deponering, af radioaktivt affald fra lande, som kun producerer små mængder heraf, og hvor etablering af passende anlæg ikke er velbegru ndet ud fra et strålingsmæssigt synspunkt.
2. Hver medlemsstat sikrer, at dens kompetente myndigheder samarbejder og kommunikerer med de kompetente myndigheder i andre relevante medlemsstater eller tredjelande, så unødige forsinkelser af de procedurer, der er fastlagt i dette direktiv, undgås.
3. Kommissionen opstiller efter proceduren i artikel 18 anbefalinger for et sikkert og effektivt informationsudvekslingssystem til de dokumenter og oplysninger, der vedrører dette direktivs bestemmelser.
4. Enhver ubegrundet forsinkelse og/eller manglende samarbejde hos en anden medlemsstat meddeles ufortøvet Kommissionen.

Artikel 17
Regelmæssige rapporter

Inden (*tre år efter den i artikel 19, stk. 1, omhandlede dato*) og hvert tredje år herefter fremsender medlemsstaterne deres rapporter om gennemførelsen af dette direktiv til Kommissionen.

Ud over rapportafgivelsen giver de oplysning om situationen med hensyn til overførsler inden for deres respektive områder.

På grundlag af disse rapporter udarbejder Kommissionen efter proceduren i artikel 18 en sammenfattende rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

Artikel 18
Rådgivende udvalg

Kommissionen bistås i de opgaver, der er fastsat i artikel 13, stk. 2, artikel 14, stk. 2, artikel 16, stk. 3, og artikel 17, stk. 3 af et rådgivende udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver, eventuelt ved afstemning, en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte alt efter, hvor meget spørgsmålet haster.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; Hver medlemsstat har ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

Artikel 19
Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest [*to år efter dets ikrafttræden*]. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv, samt en sammenligningstabel over bestemmelserne i dette direktiv og de tilsvarende bestemmelser i den vedtagne nationale lovgivning.

Artikel 20
Ophævelse

Direktiv 92/3/Euratom ophæves med virkning fra (*samme dato som i artikel 19, stk. 1*), uden at dette berører medlemsstaternes pligt til at overholde fristen for gennemførelse i national ret og anvendelse af nævnte direktiv.

Henvisninger til det ophævede direktiv betragtes som henvisninger til nærværende direktiv og skal læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilaget.

Artikel 21
Overgangsbestemmelser

1. Er en anmodning om tilladelse behørigt indgivet til de kompetente myndigheder i oprindelseslandet inden den (*samme dato som i artikel 19, stk. 1*), gælder direktiv 92/3/Euratom for alle overførsler, der er omfattet af samme tilladelse.
2. Når oprindelsesmedlemsstaten træffer afgørelse om anmodninger om tilladelse, der er indgivet inden den (*samme dato som i artikel 19, stk. 1*), og som omfatter mere end én overførsel af radioaktivt affald til et bestemmelsestredjeland, tager den alle relevante omstændigheder i betragtning, herunder navnlig:
 - a) den planlagte tidsplan for gennemførelsen af alle de overførsler, der er omfattet af samme anmodning
 - b) begrundelsen for at medtage alle overførslerne i den samme anmodning
 - c) muligheden for at give tilladelse til et mindre antal overførsler, end anmodningen omfatter.
3. Indtil det i artikel 14 omhandlede standarddokument foreligger, finder det hidtidige standarddokument i Kommissionens beslutning 93/552/Euratom¹⁰ anvendelse i forbindelse med dette direktiv.

Artikel 22
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

¹⁰ EFT L 268 af 29.10.1993, s. 83.

Artikel 23

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

*På Rådets vegne
Formand*

BILAG

Sammenligningstabel

Direktiv 92/3/Euratom	Nærværende direktiv	Ændringens art ¹¹
	Artikel 1, stk. 1	Ny bestemmelse
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 2	Ændret
Artikel 2	Artikel 3	Tilpasset
Artikel 3	Første betragtning	Tilpasset
Artikel 4, stk. 1, første punktum	Artikel 4, stk. 1	Tilpasset
Artikel 4, stk. 1, andet punktum	Artikel 5, stk. 1	Tilpasset
Artikel 4, stk. 2	Artikel 14, stk. 1	Tilpasset
Artikel 4, stk. 3	Artikel 5, stk. 2	
Artikel 5, stk. 1	Artikel 4, stk. 2	Tilpasset
Artikel 5, stk. 2	Artikel 7, stk. 4	Tilpasset
Artikel 6, stk. 1, første afsnit	Artikel 6, stk. 1, andet afsnit	Ændret
Artikel 6, stk. 1, andet afsnit	Artikel 14, stk. 1	Tilpasset
Artikel 6, stk. 2, første afsnit	Artikel 6, stk. 3, andet afsnit	Ændret
Artikel 6, stk. 2, andet afsnit	Artikel 6, stk. 3, første afsnit	Ændret
Artikel 6, stk. 3	Artikel 6, stk. 1, tredje afsnit	Tilpasset
Artikel 6, stk. 4	Artikel 6, stk. 2	Ændret
Artikel 7, stk. 1	Artikel 7, stk. 1	Tilpasset
Artikel 7, stk. 2, første punktum	Artikel 14, stk. 1	Tilpasset
Artikel 7, stk. 2, andet punktum	Artikel 14, stk. 4	Tilpasset

¹¹ "Tilpasset" angiver, at ordlyden, men ikke indholdet er ændret i forhold til det ophævede direktiv. Indholdsmæssige ændringer i forhold til det ophævede direktiv er angivet med "Ændret".

Artikel 7, stk. 3	Artikel 7, stk. 2	
Artikel 8, stk. 1	Artikel 14, stk. 5	Tilpasset
Artikel 8, stk. 2	Artikel 14, stk. 6	
Artikel 9, stk. 1, første del af første punktum	Artikel 8, stk. 1	Tilpasset
Artikel 9, stk. 1, slutningen af første punktum	Artikel 14, stk. 1	Tilpasset
Artikel 9, stk. 2	Artikel 8, stk. 2	
Artikel 10, stk. 1	Artikel 10, stk. 1	Tilpasset
Artikel 10, stk. 1, slutningen af første punktum	Artikel 14, stk. 1	Tilpasset
Artikel 10, stk. 2	Artikel 11	Tilpasset
Artikel 10, stk. 3, henvisning til stk. 1	Artikel 10, stk. 1	Tilpasset
Artikel 10, stk. 3, henvisning til stk. 2	Artikel 10, stk. 2	Tilpasset
Artikel 11	Artikel 13, stk. 1	Tilpasset
Artikel 12, stk. 1	Artikel 12, stk. 2	Ændret
Artikel 12, stk. 2	Artikel 12, stk. 3	Tilpasset
Artikel 12, stk. 3	Artikel 12 (3)	
Artikel 12, stk. 4	Artikel 14, stk. 1	Tilpasset
Artikel 12, stk. 5	Artikel 12, stk. 4	Tilpasset
Artikel 12, stk. 6	Artikel 12, stk. 4	Tilpasset
Artikel 13, stk. 1	Artikel 1, stk. 3, første punktum	Ændret
Artikel 13, stk. 2	Artikel 1, stk. 3, andet punktum	
Artikel 14	Artikel 2	Ændret

Artikel 15, stk. 1	Artikel 9, stk. 2	Tilpasset
Artikel 15, stk. 2	Artikel 10, stk. 1	Tilpasset
Artikel 16, første led	Artikel 6, stk. 4, litra a)	Tilpasset
Artikel 16, andet led	Artikel 6, stk. 4, litra b)	Tilpasset
Artikel 17, stk. 1	Artikel 15, stk. 1	Tilpasset
Artikel 17, stk. 2	Artikel 15, stk. 2	
Artikel 17, stk. 3	Artikel 15, stk. 3	
Artikel 18, stk. 1	Artikel 17, stk. 1	Tilpasset
Artikel 18, stk. 2	Artikel 17, stk. 2	
Artikel 18, stk. 3	Artikel 17, stk. 3	
Artikel 19, stk. 1	Artikel 18, stk. 1	Tilpasset
Artikel 19, stk. 2	Artikel 18, stk. 2	
Artikel 19, stk. 3	Artikel 18, stk. 3	
Artikel 19, stk. 4	Artikel 18, stk. 4	
Artikel 20, første led	Artikel 14, stk. 2	Tilpasset
Artikel 20, andet led	Artikel 14, stk. 2	Tilpasset
Artikel 20, tredje led	Artikel 14, stk. 2	Tilpasset
Artikel 20, fjerde led	Artikel 13, stk. 2	Tilpasset
Artikel 20, femte led	Artikel 17, stk. 3	Tilpasset
Artikel 21	Artikel 19	Tilpasset
Artikel 22	Artikel 23	
	Artikel 9, stk. 1	Ny bestemmelse
	Artikel 12, stk. 1	Ny bestemmelse
	Artikel 12, stk. 5	Ny bestemmelse
	Artikel 16	Ny bestemmelse

	Artikel 14, stk. 3	Ny bestemmelse
	Artikel 20	Ny bestemmelse
	Artikel 21	Ny bestemmelse
	Artikel 22	Ny bestemmelse